

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

P-1174/2021-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Marku Šimuniću, u pravnoj stvari tužitelja Marjana Pintera iz Tenje, Ivana Mažuranića 30, OIB: 57712896020, zastupanog po punomoćniku Krešimiru Medvedu, odvjetniku u Osijeku, protiv tuženika Addiko bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, zastupani po punomoćniku Krešimiru Ćurkoviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Ćurković i Šanjug d.o.o. u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 22. svibnja 2026. u prisutnosti tužitelja osobno i punomoćnika parničnih stranaka, 12. lipnja 2026. objavio je i

presudio je

I. Utvrđuju se ništetnim i to:

- dio odredbe Ugovora o namjenskom kreditu bez depozita broj 5140260452-20010379351/2006. sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretnini u korist Banke od 7.3.2006., koji je 9.3.2006. potvrđen kod javnog bilježnika Zdenke Pavelić-Musa iz Osijeka pod brojem Ou-313/06, i to dio odredbe koji je sadržan u članku 2. predmetnoga ugovora, a glasi: „u kunsjoj protuvrijednosti iznosa od (...) CHF (...) po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan korištenja kredita.“;
- dio odredbe Ugovora o namjenskom kreditu bez depozita broj 5140260452-20010379351/2006. sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretnini u korist Banke od 7.3.2006., koji je 9.3.2006. potvrđen kod javnog bilježnika Zdenke Pavelić-Musa iz Osijeka pod brojem Ou-313/06, i to dio odredbe koji je sadržan u članku 4. stavku 1. predmetnog ugovora, a glasi: „Korisnik kredita izričito prihvaća sve naknadne izmjene visine kamatne stope (ugovorene i zatezne), sukladno izmjenama i dopunama Odluke o kamatnim stopama Banke, koje se smatraju sastavnim dijelom ovog Ugovora, bez posebnog zaključivanja aneksa ovom Ugovoru, što potvrđuje svojim potpisom na ovom Ugovoru.“;
- dio odredbe Ugovora o namjenskom kreditu bez depozita broj 5140260452-20010379351/2006. sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretnini u korist Banke od 7.3.2006., koji je 9.3.2006. potvrđen kod javnog bilježnika Zdenke Pavelić-Musa iz Osijeka pod brojem Ou-313/06, i to dio odredbe koji je sadržan u članku 3. točka 2. predmetnoga ugovora, a glasi: „u kunsjoj protuvrijednosti iznosa od (...) CHF“;
- dio odredbe Ugovora o namjenskom kreditu bez depozita broj 5140260452-20010379351/2006. sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava

vlasništva na pokretnini u korist Banke od 7.3.2006., koji je 9.3.2006. potvrđen kod javnog bilježnika Zdenke Pavelić-Musa iz Osijeka pod brojem Ou-313/06, i to dio odredbe koji je sadržan u članku 3. točka 3. predmetnoga ugovora, a glasi: „u kunama obračunanim po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za devize na dan dospijeca, odnosno na dan plaćanja, ukoliko se plaćanje vrši prije roka dospijeca.“;

- dio odredbe Ugovora o namjenskom kreditu bez depozita broj 5140260452-20010379351/2006. sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretnini u korist Banke od 7.3.2006., koji je 9.3.2006. potvrđen kod javnog bilježnika Zdenke Pavelić-Musa iz Osijeka pod brojem Ou-313/06, i to dio odredbe koji je sadržan u članku 3. točka 4. predmetnoga ugovora, a glasi: „Kamate se obračunavaju u CHF, a naplaćuju u kunama po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja.“;

- dio odredbe Aneksa broj 1 uz Ugovor o namjenskom kreditu bez depozita broj 5140260452-20010379351/2006. sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretnini u korist Banke od 29.11.2010., koji je 30.11.2010. potvrđen kod javnog bilježnika Zdenke Pavelić-Musa iz Osijeka pod brojem OV-11327/10, i to dio odredbe koji je sadržan u članku 2. navedenog Aneksa u dijelu koji se odnosi na izmijenjeni članka 4. Osnovnog ugovora točka, a glasi: „...obračunatih po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za CHF na dan dospijeca, odnosno na dan plaćanja ukoliko se plaćanje vrši prije roka dospijeca.“.

II. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877 da tužitelju Marjanu Pinteru iz Tenje, Ivana Mažuranića 30, OIB: 57712896020, isplati iznos od 3.959,66 EUR (trisućedevetstopešestdeveteura šezdesetšestcenti) zajedno sa zateznom kamatom koja teče kako slijedi:

- na iznos od 10,42 EUR od 02.04.2009 pa do isplate,
- na iznos od 8,95 EUR od 02.05.2009 pa do isplate,
- na iznos od 4,66 EUR od 02.06.2009 pa do isplate,
- na iznos od 1,81 EUR od 02.07.2009 pa do isplate,
- na iznos od 2,83 EUR od 02.08.2009 pa do isplate,
- na iznos od 5,71 EUR od 02.09.2009 pa do isplate,
- na iznos od 4,91 EUR od 02.10.2009 pa do isplate,
- na iznos od 3,25 EUR od 02.11.2009 pa do isplate,
- na iznos od 7,30 EUR od 02.12.2009 pa do isplate,
- na iznos od 10,32 EUR od 02.01.2010 pa do isplate,
- na iznos od 13,94 EUR od 02.02. 2010 pa do isplate,
- na iznos od 14,54 EUR od 02.03. 2010 pa do isplate,
- na iznos od 19,25 EUR od 02.04. 2010 pa do isplate,
- na iznos od 18,46 EUR od 02.05. 2010 pa do isplate,
- na iznos od 26,50 EUR od 02.06. 2010 pa do isplate,
- na iznos od 37,84 EUR od 02.07. 2010 pa do isplate,
- na iznos od 34,11 EUR od 02.08. 2010 pa do isplate,
- na iznos od 48,07 EUR od 02.09. 2010 pa do isplate,
- na iznos od 41,48 EUR od 02.10. 2010 pa do isplate,
- na iznos od 36,01 EUR od 02.11. 2010 pa do isplate,
- na iznos od 148,66 EUR od 02.06.2011 pa do isplate,
- na iznos od 153,07 EUR od 02.07.2011 pa do isplate,
- na iznos od 178,72 EUR od 02.08.2011 pa do isplate,
- na iznos od 170,13 EUR od 02.09.2011 pa do isplate,
- na iznos od 156,84 EUR od 02.10.2011 pa do isplate,

-na iznos od 156,68 EUR od 02.11.2011 pa do isplate,
-na iznos od 2.596,22 EUR od 19.11.2011 pa do isplate, sve po stopi koja se do 31. srpnja 2015. godine određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022., za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

III. Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d. da tužitelju Marjanu Pinteru naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 2.150,00 EUR (dvijetisućestopedeseteura) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 12. lipnja 2026. pa sve do isplate po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a stopu koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

IV. Djelomično se odbija zahtjev tužitelja Marjana Pintera za naknadom troškova ovog postupka u iznosu od 210,45 EUR (dvijestodeseteura i četrdesetpetcenti) sa zateznim kamatama koja teče od dana donošenja presude do isplate, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi naveo kako su 7.3.2006. tužitelj i Slavenska banka d.d. Osijek, kao pravni prednik, sklopili Ugovor o namjenskom kreditu bez depozita broj 5140260452-20010379351/2006. sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretnini u korist Banke, koji je 9.3.2006. potvrđen kod javnog bilježnika Zdenke Pavelić-Musa iz Osijeka pod brojem Ou-313/06, a prema kojem je prednik tuženika kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita odobrio i stavio na raspolaganje kredit u iznosu od 25.400,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju za devize Slavonske banke d.d. Osijek na dan korištenja kredita. Stranke su također 29.11.2010. sklopile Aneks broj 1 uz Ugovor o namjenskom kreditu bez depozita broj 5140260452-20010379351/2006. sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretnini u korist Banke koji je 30.11.2010. potvrđen kod javnog bilježnika Zdenke Pavelić-Musa iz Osijeka pod brojem OV-11327/10. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, broj Tt-09/1533-3 od dana 27. veljače 2009., društvu HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d. Zagreb temeljem ugovora o pripajanju

pripojeno je dioničko društvo SLAVONSKA BANKA d.d. Osijek, a Hypo Alpe-Adria-bank d.d. je promijenila naziv u Addiko Bank d.d. Gore navedenim Ugovorom ugovoren je rok otplate kredita od 7 godina (kasnije aneksom produljen). Kamatna stopa se sa početnih 5.50% godišnje, tijekom otplate kredita u više navrata mijenjala na štetu tužitelja. Tužitelj drži da je takav način promjene kamatne stope ništetan, obzirom da se ista mijenjala bez tužitelju jasnih parametara, odnosno bez posebnog pregovaranja o istome. Isto tako, tuženik prilikom zaključenja Ugovora nije tužitelju pružio dovoljno informacija i obavijesti o rizicima vezanim uz zaključenje ugovora o kreditu ugovaranjem valutne klauzule CHF. Zbog ugovaranja ništetnih odredbi u Ugovoru, tužitelj je obvezu po kreditu platio više za iznos od oko 30.508,34 kn. Kako je pravomoćnim presudama VTS-a utvrđena ništetnost ugovornih odredbi o načinu promjene kamatne stope u skladu sa jednostranom odlukom banke za sve ugovore o potrošačkom kreditu koji su sklapani u razdoblju između 10.9.2003.-31.12.2008., kao i ništetnost ugovorene odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak za sve ugovore o potrošačkom kreditu koji su sklapani u razdoblju između 1.1.2004.-31.12.2008., to je tuženik sukladno članku 323. Zakona o obveznim odnosima, dužan vratiti sve što primio na temelju takvih odredbi Ugovora.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je istaknuo prigovor zastare, osporavao je sve činjenične navode tužbe, iznesena tumačenja tužitelja, protivio se svim dokaznim prijedlozima tužiteljima, istaknuo je kako se u cijelosti protivi izračunu vrijednosti predmeta spora od strane tužitelja obzirom da smatra kako se isto treba odrediti na temelju nalaza i mišljenja nepristranog vještaka kojeg odredi sud, te stoga osporava osnovanost i visinu tužbu i tužbenog zahtjeva. Tuženik prije svega ističe kako je predmetni kredit otplaćen u mjesecu studenom 2011. godine, stoga ukazuje na članak 305. stavak 8. Zakona o kreditnim institucijama iz kojeg proizlazi da ne postoji takva obveza tuženika i nakon otplate kredita koji je ugovoren, a nadalje, tuženik smatra životno nelogičnim i nejasnim navode o neposjedovanju dokumentacije vezane uz predmetni ugovor o kreditu, obzirom da je tuženik tužitelju dostavljao svu dokumentaciju, te svaku odluku o promjeni kamatne stope. Tužitelj je propustio navesti da je pravni prednik tuženika, Slavenska banka d.d. s kojim je tužitelj sklopio Ugovor o kreditu, koja banka nije bila obuhvaćena presudama po kolektivnoj tužbi potrošača, što znači da se tužitelj ne može pozivati na pravna utvrđenja i pravna tumačenja iz tih presuda, obzirom da za Slavonsku banku d.d. nije utvrđeno da bi u ugovorima o kreditu koristila nepoštenu praksu ugovaranja ništetnih odredbi vezano za promjene kamatne stope i za ugovaranje u valuti CHF. Tuženik osporava tužitelju status potrošača. Iz odredbi samog predmetnog ugovora i činjenica dostupnim u javnim registrima proizlazi da tužitelj nije sklopio predmetni ugovor kao potrošač, već kao u sklopu svog obrta u cilju obavljanja svoje poslovne djelatnosti. Tužitelj je nedugo nakon sklapanja ugovora otvorio obrt čija je primarna djelatnost bila savjetovanje u vezi s računalima, trgovina na malo na štandovima i tržnicama, agencija za promidžbu „TEHNIKUM obrt za trgovinu i računalne djelatnosti“, Tenja, Ivana Mažuranića 30, MBO: 92712533. Kako je tužba podnesena 29. studenog 2021., tuženik ističe materijalnopравни prigovor zastare. Naime, na zahtjev za isplatu temeljem stjecanja bez osnove primjenjuje se opći zastarni rok od 5 godine, što znači da za sva potraživanja s osnova stjecanja bez osnove koja su nastala prije 29. studenog 2016. nastupila je zastara potraživanja. Tuženik smatra da tužitelj nema pravni interes za donošenje deklaratorne presude o utvrđenju ništetnosti pojedinih ugovornih odredbi iz ugovora o kreditu zaključenog između stranaka. Tužitelj ne navodi niti dokazuje da je prije podnošenja tužbe tužitelj pozvao Banku, odnosno tuženika na plaćanje preplate, odnosno, utvrđenje da je banka

nepoštena od samog početka, stoga tuženik smatra kako tužitelju ne pripada pravo potraživati zakonske zatezne kamate. Tužba uopće ne sadrži koje su konkretne radnje tuženika dovele do ništetnosti pojedinih odredbi Ugovora o kreditu, pa tako ne sadrži niti onaj minimalni činjenični opis predmetnih okolnosti koje su relevantne za ovaj slučaj, slijedom čega se uopće ne može niti napraviti test da li su ugovorne odredbe ništetne ili ne. Tuženik smatra da su tužitelj i tuženik pojedinačno pregovarali o spornim odredbama Ugovora o kreditu, s obzirom na to da je tužitelj mogao birati između kredita s valutnom klauzulom u EUR, ili pak valutnom klauzulom u CHF. Tužitelj je donio odluku da je za njega prihvatljivija valutna klauzula CHF. Odredbe o valutnoj klauzuli su bile jasne, lako uočljive i razumljive te su sva prava tužitelja kao potrošača prije, tijekom i nakon sklapanja ugovora bila poštovana u cijelosti. Tužitelj se prije sklapanja ugovora o kreditu obratio tuženiku s kojim je, u razgovoru, pregovorima, upoznavanju sa svim mogućnostima kreditiranja, odlučio zatražiti sklapanje ugovora o kreditu s valutnom klauzulom CHF, tuženik je u tim pregovorima vrlo jasno objasnio sve značajke ugovora, kako o promjenjivosti kamatne stope, tako i o valutnoj klauzuli CHF. Pri tome je tuženik, kako prije sklapanja, tako i za vrijeme trajanja ugovora o kreditu u cijelosti poštovao sve odredbe o pravima potrošača, vodeći računa da tužitelj jasno izrazi svoju ugovornu volju, te sukladno svom dispozitivnom pravu odluči kakav će ugovor s tuženikom zaključiti. Ugovor o kreditu imao je vrlo jasan i uočljiv tekst da se radi o promjenjivoj kamatnoj stopi i da se radi o valutnoj klauzuli CHF, što je tužitelj po vlastitom izboru prihvatio, iako je imao mogućnost izbora drugih oblika, vrste, ugovora o kreditu, bilo kunski, bilo u EUR-ima, bilo s fiksnom kamatom, bilo s promjenjivom kamatom. Tuženik ističe da je prema pozitivnim zakonskim odredbama bilo dopušteno ugovaranje promjenjive kamatne stope, te je opća poznata činjenica da su na tržištu kredita takvi krediti prisutni već godinama, te je svakom potrošaču opće poznata činjenica da ugovori o kreditu mogu imati promjenjivu kamatnu stopu. Jasno je kako je tužitelj potpisivanjem predmetnog Ugovora o kreditu iskazao svoju pravu volju, te podnošenjem tužbe dovodi u pitanje osnovni smisao i sigurnost u pravnom prometu ugovora koji se solemniziraju, obzirom da isti ima snagu ovršnog javnobilježničkog akta. Tuženik ukazuje kako je tužitelju prilikom sklapanja Ugovora o kreditu javni bilježnik kao osoba koja uživa javno povjerenje sukladno članku 33. Zakona o javnom bilježništvu dužan uskratiti službenu radnju ako je ona nespojiva s njegovom službenom dužnošću, osobito ako se njegovo sudjelovanje zahtijeva radi postizavanja očigledno nedopuštenog ili nepoštenog cilja. Očigledno je da je tužitelj dobrovoljno pristao i na sklapanje predmetnog Ugovora o kreditu, te na sve izmjene kamatnih stopa i otplatnih planova, obzirom da u nijednom trenutku nije zatražio izmjenu nijedne ugovorne odredbe, refinanciranje kredita, raskid ugovora, niti je prigovorio obavijestima o promjeni kamatne stope koje mu je dostavljao tuženik. Valutna klauzula u ugovorima o kreditu bila je dopuštena, kao što je i danas. Tuženik je oglašima upućenim svim klijentima upozoravao na rizike koji proizlaze iz sklapanja ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF. Između ostalih, tuženik je u svom glasilu pod nazivom „HYPO Times“ iz 2005. upozoravao potrošače na rizik rasta tečaja, a koje glasilo je bilo javno dostupno potrošačima u poslovnica tuženika i putem interneta, a bilo je i slano klijentima banke na njihove adrese. Iz toga jasno proizlazi da je tuženik aktivno radio na edukaciji potrošača još u 2005., dakle prije nastupanja krize i prije rasta tečaja CHF upozoravajući potrošače javnim objavama o rizicima ugovaranja dugoročnih kredita u stranim valutama, a osobito u CHF. Dakle, u trenutku sklapanja tuženik nije mogao predvidjeti promjenu tečaja CHF koja se dogodila kasnije tijekom trajanja Ugovora o kreditu. Tuženik osporava osnov i visinu tužbe i tužbenog zahtjeva, protivi se tijeku zateznih kamata. Također i u svezi valutne klauzule. Posve je

neprihvatljivo tumačenje da su stranke ugovorile valutnu klauzulu s fiksnim tečajem valute. Pa takvo zaključivanje zapravo nema ni logike jer bi prihvaćanjem takvog shvaćanja zapravo trebali zaključiti da stranke nisu ugovorile valutnu klauzulu. Upravo je zaštitna snaga valutne klauzule u primjeni realnog tečaja te valute za vrijeme trajanja ugovora. Suprotno tome, tada nema zapravo valutne klauzule, a što nikako ne može biti stajalište suda, a sve iz razloga što je dopušteno ugovaranje zaštite prava vjerovnika uporabom valutne klauzule. Pored svega dosad iznesenog u ovom postupku, ukoliko sud iz bilo kojeg razloga utvrdi ništetnom pobijanu odredbu o valutnoj klauzuli u CHF, a što tuženik osporava u cijelosti, tada tuženik ističe prigovor radi prebijanja svoje tražbine, tzv. negativnih razlika (kada je tečaj CHF bio niži od početnog tečaja). Tuženik osporava zatraženi tijek kamata, osobito onih kojih se zahtijevaju prije podnošenja tužbenog zahtjeva. Tuženik nije pao u zakašnjenje prema tužitelju, niti mu je obveza koju bi trebao ispuniti uopće izvjesna ili poznata, slijedom čega nema govora o zakašnjenju tuženika. Nadalje, kada se uzme u obzir da je tuženik cijelo vrijeme trajanja ugovora postupao sukladno pozitivnim propisima, u skladu s dobrom poslovnom praksom, savjesno i pošteno prema svakom svom klijentu, tada tuženik ističe da nema govora da bi morao snositi svojevrsnu „sankciju“ u vidu plaćanja kamata. Ukoliko se bilo kakva obveza utvrdi prema tuženiku, tada je on za tu obvezu saznao tek primitkom presude, kada će mu sada neodrediva obveza biti pretvorena u novčanu obvezu, slijedom čega sud može obvezati tuženika na plaćanje kamata tek od dana donošenja prvostupanjske presude. Imajući u vidu navedeno, predlaže se odbiti tužbu i tužbeni zahtjev uz naknadu troška tuženiku.

3. Tijekom postupka, a nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, tužitelj je svojim podneskom od 24. rujna 2025. uredio tužbeni zahtjev.

3.1. Sud je na glavnoj raspravi održanoj kod ovog suda 16. siječnja 2026. dopustio preinaku tužbenog zahtjeva na način kako je to naznačeno u podnesku tužitelja 24. rujna 2025., a sukladno pravnom shvaćanju VSRH iz presude od 18. prosinca 2023., br. Rev-549/2023.

3.2. Ovaj sud je, sukladno članku 305. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19.– dalje u tekstu: ZPP) odlučio da se glavna rasprava ponovno otvori iz razloga jer je za odluku o tužbenom zahtjevu bilo potrebno dopunski saslušati tužitelja u odnosu na sklopljeni Aneks br. 1 Ugovor o namjenskom kreditu.

4. Radi utvrđenja spornih činjenica, sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u ugovor o kreditu (stranice 8-20 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra (stranice 21-196 spisa i stranice 198-219 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 27.2.2009., broj Tt-09/1533-3 (stranica 197 spisa), otplatni plan (stranice 220-223 spisa i stranice 226-227 spisa), obavijest o promjenama kamatnih stopa po kreditu (stranica 228 spisa), specifikacija uplata (stranice 229-230 spisa), nalaz i mišljenje vještaka Ručević vještačenja d.o.o. (stranica 259 spisa), tablica kamatne stope banaka na kunske kredite bez valutne klauzule (stranice 260-264 spisa), izvadak iz obrtnog registra (stranica 265 spisa), metodologija promjene kamatnih stopa u kreditnom i depozitnom poslovanju s fizičkim osobama Hypo Alpe Adria bank d.d. (stranice 266-267 spisa), izjava svjedokinje Ive Krhlanko Cvetko (stranice 268-272 spisa), pregled prometa za klijenta (stranice 292-300 spisa). Provedeno je financijsko-knjigovodstveno

vještačenje po vještakinji Ani Šarić, univ.spec.oec., te je pročitao njezin nalaz i mišljenje od 8. kolovoza 2025. (stranice 301-306 spisa). Saslušani su tužitelj Marjan Pinter i vještakinja Ana Šarić, univ.spec.oec.

5. Saslušan na raspravi, tužitelj Marjan Pinter naveo je kako je on kod prednika tuženika podigao 2006. godine kredit za kupnju osobnog automobila za osobne potrebe. Kod prednika tuženika je podigao kredit jer su ga u auto kući gdje je kupovao automobil uputili tamo. Ističe kako je potom dolaskom u prostorije prednika tuženika razgovarao sa zaposlenikom tuženika, prilikom čega mu je nuđena samo jedna vrsta kredita i to kredit u valuti CHF, gdje mu je i sugerirano da se radi o stabilnoj valuti i kako će to sve biti u redu. Ne sjeća se je li mu tom prilikom zaposlenik tuženika govorio i objašnjavao vezano uz mogućnosti promjene valutne klauzule, sjeća se samo da mu je isti rekao kako navedeno ne predstavlja problem. Navodi kako je kasnije došao u prostorije prednika tuženika na potpis ugovora o kreditu, gdje ga je dočekaio unaprijed sastavljeni ugovor, ne sjeća se je li mu zaposlenik tuženika objašnjavao odredbe koje se odnose na valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu. On je u cijelosti pročitao predmetni ugovor, razumio ga je koliko je on to mogao, a ne sjeća se je li imao kakvih pitanja za zaposlenika tuženika prilikom čitanja samog ugovora o kreditu. Ističe kako se zbog proteka vremena ne sjeća je li mu javni bilježnik potom čitao i objašnjavao pojedine odredbe ugovora o kreditu, a on je taj ugovor i potpisao. On u vrijeme sklapanja kredita nije bio vlasnik trg. društva, OPG-a ili slično.

5.1. Dopunski saslušan na raspravi od 22.svibnja 2026. tužitelj iskazuje kako je on tijekom otplate kredita imao sve veću i veću ratu kredita, pa je tako misli 2010. godine pristupio u prostorije tuženika, a radi odgode plaćanja kredita i to sve iz razloga jer su mu u to vrijeme bile visoke rate, ugrožena mu je stoga bila egzistencija, te je zbog toga pristupio u prostorije tuženika, gdje je razgovarao sa zaposlenikom i koji mu je iskazao kako postoji mogućnost moratorija i zbog svega toga je pristao na sklapanje aneksa ugovora o kreditu, međutim ne može se sjetiti je li mu zaposlenik tuženika što drugo govorio vezano uz pojedine odredbe aneksa ugovora o kreditu, a također navodi da nakon što je dobio taj dodatak ugovora o kreditu, zaposlenik tuženika mu nije objašnjavao isti niti tumačio pojedine odredbe, a on je istoga u cijelosti pročitao i to koliko je on to mogao shvatiti i potom ga je i potpisao, a javni bilježnik mu nije čitao niti tumačio pojedine odredbe dodatka ugovora o kreditu, već je samo taj ugovor ovjerio. Iskazuje kako se kod tog aneksa ugovora o kreditu radilo o moratoriju, odnosno odgodi plaćanja na rok od 6 mjeseci i nakon proteka tog roka, nastavio je plaćati rate kao i ranije, ali su iste bile uvećane.

6. Iz provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja po vještakinji Ani Šarić, univ.spec.oec. proizlazi kako su temeljem usporedbe obračuna kredita, odnosno anuiteta prema početno ugovorenoj kamatnoj stopi i važećem tečaju za CHF na dan korištenja kredita u Ugovoru o kreditu u periodu od 1. travnja 2006. do otplate kredita i obračuna anuiteta prema kamatama koje je Banka primijenila po stopama koje je usvojila naknadnim Odlukama i prema tečajevima koji su bili važeći na dan plaćanja anuiteta. Iz Tablice je vidljivo da je u promatranom razdoblju od 1. travnja 2006. godine do otplate kredita banka uzimajući u obzir promjene kamatnih stopa i promjene tečaja obračunala i naplatila anuitete u iznosu 162.357,99 HRK (kolona 20). U izradi vještačkog nalaza i mišljenja, izvršen je obračun kredita prema početno ugovorenoj kamatnoj stopi i važećem tečaju za CHF na dan korištenja kredita za period od 1. travnja 2006. do otplate kredita, u ukupnoj vrijednosti anuiteta od 130.585,60 HRK, koji

su iskazani u Tablici (kolona 21). Razlika između obračuna rata koje je banka obračunavala sukladno važećim tečajevima na dan valute i rata obračunatih prema početno ugovorenom tečaju za CHF na dan korištenja kredita za period od 1. travnja 2006. do otplate kredita iznosi 29.834,04 HRK (kolona 24.1), odnosno 3.959,66EUR (prema tečaju konverzije 1EUR = 7,53450 HRK). Razlika više obračunatih i naplaćenih rata zbog promjene tečaja CHF od strane Banke iznos ukupno 29.834,04 HRK (kolona 24.1), odnosno 3.959,66 EUR (prema tečaju konverzije 1EUR = 7,53450 HRK).

6.1. Nalaz i mišljenje vještakinje financijsko-knjigovodstvene struk prihvaćen je u cijelosti jer je dan jasno, potpuno i sukladno pravilima znanosti, iskustva i struke, te njegova vjerodostojnost nijednom okolnošću nije dovedena u pitanje.

7. Saslušana na ročištu održanom kod ovog suda 16. siječnja 2026., vještakinja Ana Šarić, dipl.oec., iskazala je kako u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja od 8.8.2025., te nije imala ništa drugo za dodati.

7.1. Na upit punomoćnice tuženika, vještakinja je odgovorila kako je ona prilikom izrade svog nalaza i mišljenja iskazala i umanjene pretplate za tzv. negativne razlike, a isti se nalaze u nalazu i mišljenju u koloni 23.1 i u koloni 23.11 i to za svaki pojedinačni mjesec kada je bila umanjena razlika. Negativne tečajne razlike je iskazala u tablici obračuna kredita i to kolona 24.1, odnosno u svom nalazu postoji varijanta s negativnim tečajnim razlikama i bez njih. Navodi kako je iznos više plaćenih po predmetnom kreditu bez tečajnih razlika 3.959,66 eura, a bez negativnih tečajnih razlika 3.756,09 eura.

8. Iz ugovora o kreditu (stranice 8-16 spisa) proizlazi kako je pravni prednik tuženika odobrio namjenski kredit tužitelju za kupovinu automobila i plaćanje premije osiguranja u iznosu od 25.400,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan korištenja kredita, uz rok vraćanja od 7 godina, s kamatom od 5,50% godišnje, koje se obračunavaju u CHF, a naplaćuju po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja s time da će sve naknadne izmjene visine kamatne stope biti sukladno izmjenama i dopunama odluke o kamatnim stopama banke, s time da se može prijevremeno otplatiti kredit prema naknadi prema tarifi banke na preostali iznos kredita.

9. Iz Aneksa br. 1 ugovora o namjenskom kreditu bez depozita (stranice 17-20 spisa) proizlazi kako su pravni prednik tuženika, te tužitelj sklopili dodatak ugovora o kreditu, a na način da mijenjaju članak 3., 4. i 5. Osnovnog ugovora, pa se tako kamate za vrijeme moratorija ne obračunavaju niti naplaćuju, a tužitelju se odobrava moratorij na otplatu glavnice od 1.11.2010. do 1.5.2011.

10. Iz povijesnog izvotka iz sudskog registra (stranice 21-196 spisa i stranice 198-219 spisa) proizlazi kako je društvo Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. promijenilo tvrtku u Addiko bank d.d., a također je vidljivo kako je tuženiku pripojena Slavonska banka d.d.

11. Iz otplatnog plana (stranice 220-223 spisa i stranice 226-227 spisa) proizlazi kakav je za tužitelja bio otplatni plan prilikom sklapanja predmetnog ugovora o kreditu, dok iz otplatnog plana od 18. ožujka 2021. (list 226-227 spisa) proizlazi kolika je bila pojedina rata tužitelju, tijekom otplate kredita.

12. Iz obavijesti o promjenama kamatnih stopa po kreditu (stranica 228 spisa) proizlazi pregled promjena kamatnih stopa po predmetnom kreditu.

13. Iz specifikacije uplata (stranice 229-230 spisa) proizlazi kako je tužitelj vršio uplate po predmetnom kreditu.

14. Iz nalaza i mišljenja vještaka Ručević vještačenja d.o.o. (stranica 259 spisa) proizlazi kako kalkulator konverzije koji je banka izradila i učinila dostupnim na svojim mrežnim stranicama, a koji prikazuje izračun konverzije i služi sudionicima u pojedinom kreditu za potrebe provjere tog izračuna, izrađen je u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 19.c ZPK, odnosno u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 357.c ZOKI.

15. Iz tablice kamatne stope banaka na kunske kredite bez valutne klauzule (stranice 260-264 spisa) proizlazi kako se mijenjala kamatna stopa na kunske kredite od prosinca 1992. pa do 2014. godine.

16. Iz izvotka iz obrtnog registra (stranica 265 spisa) proizlazi kako je tužitelj imao u vlasništvu TEHNIKUM obrt za trgovinu i računalne djelatnosti i to u razdoblju od 10. prosinca 2007. do 22. rujna 2011.

17. Iz metodologije promjene kamatnih stopa u kreditnom i depozitnom poslovanju s fizičkim osobama Hypo Alpe Adria bank d.d. (stranice 266-267 spisa) proizlazi na koji način dolazi do promjene kamatnih stopa i koja metodologija se primjenjuje od 1. siječnja 2011.

18. Iz izjave svjedokinje Ive Krhlanko Cvetko (stranice 268-272 spisa) proizlazi kako je u spomenutom razdoblju tuženik mogao ponuditi ugovore o kreditu s valutnom klauzulom CHF s nižom kamatnom stopom od kamatne stope u EUR.

19. Iz pregleda prometa za klijenta (stranice 292-300 spisa) proizlazi kako je tužitelj mjesečno podmirivao obveze po predmetnom kreditu.

20. Tužbeni zahtjev tužitelja je u cijelosti osnovan.

21. Predmet ovog spora je utvrđenje ništetnim ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, te zahtjev za isplatu kojeg je tužitelj učinio tuženiku temeljem ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli sadržane u Ugovoru o kreditu broj: 5140260452-20010379351/2006., zaključen 7.3.2006. i Aneksu br. 1 uz ugovor o nenamjenskom kreditu od 29. studenog 2010.

22. Među parničnim strankama je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva, odnosno jesu li ništetne odredbe Ugovora o kreditu broj 5140260452-20010379351/2006. i Aneksa br. 1 Ugovor o kreditu, kojim su ugovorena valutna klauzula u CHF-u i promjenjiva kamatna stopa, te je li tužitelj platio tuženiku iznos za koji tuženik nije imao pravnu osnovu, kao i je li nastupila zastara utuženog iznosa.

23. Među strankama nije sporno da su tužitelj i tuženik 7.3.2006. zaključili Ugovor o kreditu broj 5140260452-20010379351/2006., kojim je tuženik stavio tužitelju na raspolaganje iznos kredita kunske protuvrijednosti CHF 25.400,00, a da je ugovorena

redovna kamata 5,50% godišnja, promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora. Također nije sporno niti da su tužitelj i tuženik 29.11.2010. zaključili Aneks br. 1 Ugovora o kreditu kojim se obveza po osnovnom ugovoru uvećava za naknadu za provedbu moratorija i kojim ugovorom je tužitelju odobren moratorij na vrijeme od šest mjeseci.

24. Prema stavu ovoga suda, prigovor promašene pasivne legitimacije je neosnovan. Naime, uvidom u podatke iz Sudskog registra, Trgovačkog suda u Zagrebu, proizlazi (a što je uostalom i među strankama nesporno) da je tuženik pravni slijednik Slavonske banke d.d. i Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., budući je 2009. godine došlo do pripajanja Slavonske banke d.d. i tuženika, koji je tada imao naziv Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. Takozvanom kolektivnom presudom obuhvaćeno je razdoblje u kojem je zaista Slavonska banka d.d. postojala kao pravni subjekt, no u vrijeme podnošenja tzv. kolektivne tužbe i kasnijih presuđenja, Slavonska banka d.d. ne postoji, jer se fuzirala s tuženom, te je tužena u predmetu po kolektivnoj tužbi mogla isticati da Ugovori koje je zaključila Slavonska banka d.d. nisu ništetni, međutim, prema presudama VSRH Rev-2221/18 te presude Visokog trgovačkog suda RH PŽ-6632/17 od 13. lipnja 2019. to nije tako, pa se stoga učinak citiranih presuda proteže na tuženu neovisno je li ih zaključila Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. ili Slavonska banka d.d., obzirom na pravnu osobnost koja je postojala u vrijeme vođenja postupka po kolektivnoj tužbi. Naime, sukladno odredbi članka 522. stavka 3. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ br. 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 111/12., 125/11., 68/13., 110/15., 40/19., 34/22., 114/22., 18/23., 130/23.), upisom pripajanja u Sudski registar u kojemu je upisano društvo preuzimatelj, imovina pripojenog društva i njegove obveze prelaze na društvo preuzimatelja, a društvo preuzimatelj je sveopći pravni slijednik pripojenog društva, te time stupa u sve pravne odnose pripojenog društva.

25. Nije osnovan tuženikov prigovor nedostataka aktivne legitimacije budući da je kredit otplaćivao tužitelj, a što je vidljivo iz specifikacija uplata po predmetnom kreditu (list 229-230 spisa) gdje je vidljivo kako je pod naziv uplatitelja naveden upravo tužitelj.

26. Suprotno tuženikovim navodima tijekom postupka, pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., kojom je utvrđena ništetnost i nepoštenost ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i o promjenjivoj kamatnoj stopi, obvezuje stranke u ovom postupku.

26.1. Naime, u konkretnom slučaju sud je vezan utvrđenjima iz presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., a u odnosu na koju je revizija odbijena odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015., te odlukom broj Revt-575/16 od 03.10.2017., kao i presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., a u odnosu na koju je revizija odbijena odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-2221/2018-11 od 3. rujna 2019., a kojima je, među ostalim, utvrđeno:

- da je tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o

potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima tuženika, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03.-dalje u tekstu: ZPP/03.) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj 79/07., 125/07., 75/09., 79/09., 89/09. i 133/09.-dalje u tekstu: ZPP/07), kao i člancima 96. i 97. ZPP-a, te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18. - dalje u tekstu: ZOO),

- da je tuženik u razdoblju 1. siječnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tuženik postupio protivno odredbama tada važećeg ZPP/03, u razdoblju do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg ZPP/07 i to člancima 96. i 97. te suprotno odredbama ZOO-a.

26.2. Odluka suda donijeta u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 106. stavka 1 ZPP/14, u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 106 stavka 1. tog Zakona, obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika kako je to propisano odredbom članka 118. ZPP/14, a o čemu se radi u ovom konkretnom slučaju.

26.3. Naime, odredbom članka 502. c ZPP-a propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz kolektivne tužbe (iz članka 502.a stavka 1. ZPP-a) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanje tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. Pritom valja reći i da pojam naknade štete u smislu članka 502.c ZPP-a treba tumačiti u smislu uklanjanja posljedica povrede, pa time i prava tražiti vraćanje onog što je stečeno zbog takve povrede, što potvrđuje i činjenica da je zakonodavac posljednjim izmjenama i dopunama ZPP-a ("Narodne novine" broj 70/19.) intervenirao u sadržaj članka 502.c, na način da je sada i izričito propisano da se fizičke i pravne osobe mogu pozvati na pravno utvrđenje iz postupaka po kolektivnoj tužbi i u parnicama radi isplate.

26.4. Potrebno je reći da je teret dokazivanja činjenice da tužitelj nema svojstvo potrošača na tuženiku (Vrhovni sud Republike Hrvatske je u svojoj odluci broj Rev-18/2018-2 od 26.4.2020. jasno naveo kako je teret dokazivanja činjenice da tužitelj nije potrošač upravo na banci, a ne na tužitelju).

26.5. Nadalje, s obzirom na nespornu činjenicu da je predmetnim ugovorom o kreditu između stranaka, koji je sklopljen u razdoblju na koje se odnosi presuda Trgovačkog suda u Zagrebu iz postupka zaštite kolektivnih interesa i prava, i to odredbom članka 4. tog ugovora, ugovorena kamatna stopa koja je promjenjiva u skladu s odlukom banke, dakle u skladu s jednostranom odlukom tuženika, a upravo je takvu ugovornu odredbu citiranom pravomoćnom presudom Trgovački sud u Zagrebu utvrdio nepoštenom te stoga ništetnom, te ugovorena odredba kojom je ugovoren švicarski franak kao valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, te je i takvu ugovornu odredbu citiranom pravomoćnom presudom Trgovački sud u Zagrebu utvrdio nepoštenom te stoga ništetnom, ovaj sud smatra kako je sukladno citiranim odredbama članka 138.a ZZP/07, članka 118. ZZP/14 i članka 502.c ZPP tim pravnim utvrđenjima vezan u ovom postupku.

26.6. Isto tako, u postupku kolektivne zaštite povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača utvrđeno da su odredbe kojima je ugovorena promjena kamatne stope jednostranom odlukom banke, kao i odredba o valutnoj klauzuli, bile nejasne, nerazumljive i teško uočljive i da su uzrokovale neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, suprotno savjesnosti i poštenju.

27. Prema stavu Ustavnog suda Republike Hrvatske iz odluke broj U-III4372/2021 od 30. lipnja 2022., u postupcima koje potrošač pokrene individualnom tužbom protiv banke, tuženik ima pravo dokazivati da odredbe kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa odnosno valuta u CHF nisu nepoštene jer su stranke o njima pojedinačno pregovarale.

27.1. Tuženik nije dokazao okolnosti jesu li ugovorne strane pojedinačno pregovarale o promjenjivoj kamatnoj stopi odnosno o valuti kredita. Iz iskaza tužitelja proizlazi da nije pregovarao s tuženikom u vezi spornih odredbi Ugovora o kreditu. Naime, tužitelj u svom iskazu navodi da je banka imala tipski ugovor, odnosno, ugovor je već bio sačinjen i unosili su se podaci i iznos kredita. Ugovor je pročitao, ali nije te struke te ga nije baš mogao pratiti. Nije razumio da bi mu rata kredita mogla baš toliko narasti, ali je razumio da diže kredit u CHF. Nisu ga u banci kod tuženika upozorili na to da HNB ne štiti tečaj CHF, a da to čini u odnosu na EUR-o. Pri tome treba reći da prema stavu ovoga suda sam izbor valute iz zahtjeva za kredit nikako ne predstavlja pojedinačno pregovaranje. Potrebno je još jednom naglasiti da teret dokazivanja na tuženiku da je potrošač, odnosno tužitelj bio u predugovornoj fazi sklapanja ugovora obaviješten o rizicima fluktuacije tečaja švicarskog franka, kao i da je obaviješten o parametrima promjene kamatne stope.

27.2. Nadalje, i iskaza tužitelja proizlazi da ima status potrošača jer je osobni automobil kupio za osobne potrebe. Slijedom navedenog, a budući da na tuženiku, na kojem je kao kreditoru teret dokazivanja činjenice da tužitelj nema svojstvo potrošača i da se radi o nekim posebnim okolnostima koje bi isključivale vezanost za pravomoćnu odluku u kolektivnom sporu, nije niti dokazao, a niti je učinio vjerojatnim da bi namjena kredita

bila korištena u svrhe namijenjene zanimanju ili poslovnoj/poduzetničkoj djelatnosti tužitelja u smislu odredaba ZZP-a, to se nedvojbenim utvrđuje status potrošača (pravni stav zauzet u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 18/2018 od 26 svibnja 2020.). Jednako tako nije osnovan navod tuženika kako je isti nedugo nakon podizanja predmetnog kredita otvorio obrt i djelomično obavljao i usluge taxi prijevoza, budući da je ovaj sud saslušao tužitelja, na raspravi je bio prisutan punomoćnik tuženika, međutim nije imao nikakva pitanja vezao uz tužitelja i navod vezan uz obrt Tehnikum. Stoga kako tuženik nije imao pitanja za tužitelja ili drugih dokaza, ovaj sud je utvrdio kako je tužitelj potrošač.

27.3. Dakle, slijedom svega navedenog, iz izvedenih dokaza ne proizlazi da je tuženik informirao tužitelja o specifičnim rizicima koje nosi valuta CHF, a to su rizik "valute utočišta" (siguran za tuženika kao ulagača jer nema rizika bitnog smanjenja njegove vrijednosti, a rizičan je za potrošača, jer postoji mogućnost povećanja njegove vrijednosti), kao i rizik zbog činjenice da HNB ne provodi politiku stabilnog tečaja kune prema valuti CHF, dok provodi politiku stabilnog tečaja kune prema valuti EUR, isto tako nije obavijestio tužitelja koliko bi mogao rasti anuitet zbog promjenjive kamatne stope.

27.4. Stoga, a budući da je Ugovor o kreditu sklopljen 7.3.2006., dakle, u razdoblju obuhvaćenom naprijed navedenim presudama s ugovorenom valutom uz koju je vezana glavnica CHF i ugovorenom redovnom kamatnom stopom promjenjivom u skladu s Odlukom o kamatama i naknadama tuženika, to se tužitelj na spomenute odluke i pozvao, a tuženik, s druge strane, nije iznosio, pa time ni dokazivao nikakve posebne okolnosti, mimo onih iznijetih u kolektivnom sporu, a iz kojih bi se moglo zaključiti da zbog tih specifičnih okolnosti na predmetni Ugovor o kreditu nisu primjenjive naprijed navedene odluke (tako VSRH u Rev 18/2018-2 od 26.5.2020.).

28. Također, člankom 59. ZZP propisano je da Ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora, odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a poglavito odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavke pod kojima se ti troškovi mogu primijeniti.

29. Odredbom čl. 81. st. 1. i 2. ZZP-a propisano je da ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca te je sukladno odredbi čl. 87. st. 1. ZZP-a nepoštena ugovorna odredba ništetna.

30. Prema odredbi čl. 84. ZZP-a nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni dopuštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive, s time da je odredbom čl. 4. st. 2. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima propisano da se procjena o tome jesu li neke odredbe nepoštena ne odnosi na definiciju glavnog predmeta ugovora ni na primjerenost cijene i naknade na jednoj strani te isporučene usluge i robe na drugoj strani, sve dok su te odredbe jasno i razumljivo sastavljene. Inače ugovorna odredba je jasna i razumljiva ako je ta odredba ne samo gramatički razumljiva, nego su

potrošaču jasni ekonomski razlozi koji se nalaze u pozadini primjene te odredbe kako bi na temelju točnih i razumljivih kriterija mogao procijeniti ukupne ekonomske posljedice koje iz tih odredbi proizlaze, odnosno kako bi se mogao sagledati koliki će biti iznos zaduženja za čitavo vrijeme trajanja ugovora o kreditu.

31. Nadalje, s obzirom na to da se u konkretnom slučaju radilo o tipskom ugovoru o kreditu (dodatku ugovora), da se o spornoj odredbi, a kako je to tužitelj izjavio na ročištu od 22. svibnja 2026. nije pregovaralo, može se zaključiti da tuženik nije vodio računa o zakonitim interesima potrošača, odnosno tuženik nije pregovarao s tužiteljem o spornoj odredbi dodatka ugovora o kreditu kako bi se uvjerio da bi tužitelj pristao na navedenu odredbu i da je bilo pojedinačnih pregovora, stoga, ovaj sud zaključuje da je tuženik prilikom ugovaranja sporne odredbe postupao suprotno načelu savjesnosti i poštenja.

32. Slijedom svega navedenog, budući da se nije pojedinačno pregovaralo odnosno da su sljedeće odredbe Ugovora o kreditu bile unaprijed formulirane od strane tuženika i da tužitelj nije imao utjecaja na njihov sadržaj, uzrokovalo je znatnu neravnotežu i pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja potrošača, pa je stoga ovaj sud utvrdio da su odredbe o Ugovora kreditu u odnosu na valutnu klauzulu, promjenjivu kamatnu stopu, sukladno članku 81. stavku 1. u vezi članka 87. stavka 1. ZZP-a nepoštene, te ništetne. Stoga je ovaj sud je utvrdio ništetnost odredbe iz članka 2. Ugovora o kreditu broj 5140260452-20010379351/2006. zaključenog između tužitelja i tuženika 7.6.2006, u dijelu odredbe koji glasi: „...u kunskoj protuvrijednosti iznosa od...po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan korištenja kredita.“; u članku 3. točki 2. glasi: „...u kunskoj protuvrijednosti...CHF“, točki 3.:“... obračunanim po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan dospeljeća, odnosno na dan plaćanja, ukoliko se plaćanje vrši prije roka dospeljeća.“, točki 4.:“Kamate se obračunavaju u CHF, a naplaćuju u kunama po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja.“, te u dijelu iz članka 4. Ugovora o kreditu u dijelu odredbe koji glasi: „Korisnik kredita izričito prihvaća sve naknadne izmjene visine kamatne stope (ugovorene i zatezne), sukladno izmjenama i dopunama Odluke o kamatnim stopama Banke, koje se smatraju sastavnim dijelom Ugovora, bez posebnog zaključivanja aneksa ovom Ugovoru, što potvrđuje svojim potpisom na ovom Ugovoru.“; te dio odredbe Aneksa broj 1 uz Ugovor o namjenskom kreditu bez depozita broj 5140260452-20010379351/2006. od 29.11.2010. koji je sadržan u članku 2. navedenog Aneksa u dijelu koji se odnosi na izmijenjeni članak 4. Osnovnog ugovora točka, a glasi: „...obračunatih po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za CHF na dan dospeljeća, odnosno na dan plaćanja ukoliko se plaćanje vrši prije roka dospeljeća.“ (tako u svojoj odluci i Vrhovni sud Republike Hrvatske u predmetu broj Rev-4893/2019-2 od 1. travnja 2025.).

33. Stoga je odlučeno kao pod točkom I. izreke ove presude

34. Nadalje, a unatoč nespornoj činjenici kako je tužitelj u cijelosti otplatio kredit, navodi se kako tužitelj ima pravni interes za vođenje ovog konkretnog postupka. Ovo iz razloga što ništetan ugovor, odnosno ništetna odredba ugovora, ne može protekom vremena konvalidirati, pa tako niti ispunjenjem ugovora već je tuženik temeljem članka 323. stavka 1. ZOO-a, dužan vratiti sve što je primio s osnova ispunjenja ništetne ugovorne odredbe. Naime, odredbom članka 328. ZOO-a propisano je da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, iz čega slijedi da svaka zainteresirana osoba (članak 327.

stavak 1. ZOO-a) može uvijek isticati ništetnost bez obzira na je li ugovor ispunjen, odnosno u ovom slučaju, je li kredit otplaćen.

35. Dakle, budući da su navedene odredbe Ugovora o kreditu ništetne u dijelu u kojem je ugovorena valutna klauzula, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi. Stoga, a sukladno odredbi članka 323. stavka 1. i 1111. stavka 1. ZOO-a, tužitelj ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa anuiteta na ime razlike koja proizlazi po osnovi porasta tečaja CHF sa zakonskom zateznom kamatom od dana plaćanja pojedinog iznosa razlike do isplate, sukladno odredbi članka 1115. ZOO-a, budući da se tuženika koji je sastavio predmetne nepoštene odredbe, ne može smatrati poštenim stjecateljem.

36. Radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva, sud je proveo financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještakinji Ani Šarić, univ.spec.oec., iz kojeg proizlazi kako je pretplata po osnovi tečajne razlike od 3.959,66 EUR.

37. Prema odredbi članka 323. stavak 1. ZOO-a u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Zahtjev za vraćanje primljenog po osnovi ništetne ugovorne odredbe pravno se smatra zahtjevom za vraćanje stečenog bez osnove iz članka 1111. ZOO. Utvrđenjem ugovorne odredbe ništetnom potrošač stječe subjektivno pravo na restituciju svih neosnovano isplaćenih iznosa od trenutka sklapanja ugovora neovisno o tome kada je utvrđeno da je ugovorna odredba ništetna.

38. Slijedom navedenog, osnovano je potraživanje tužitelja po osnovi tečaja, promjenjive kamate u iznosu od 3.959,66 EUR-a sa zateznim kamatama koje su tekle na svaki preplaćeni mjesečni iznos i to po stopi određenoj članka 29. stavka 2. ZOO-a, te je stoga odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

39. Tužitelju na preplaćeni iznos pripadaju zatezne kamate sukladno članku 1114. u vezi članka 1115. i članka 29. ZOO-a. Navedeno iz razloga što je tuženik kao ugovorna strana bio dužan prilikom promjene kamatnih stopa i tečaja rukovoditi se načelom savjesnosti i poštenja, što nije učinio, iako je toga morao biti svjestan. Slijedi stoga da mu u svakom slučaju od trenutka uplate iznosa većeg od ugovorenog moralo biti poznato da joj taj više plaćeni iznos ne pripada. U vezi s navedenim, potrebno je reći da je tuženik bio nepošteni stjecatelj tijekom ugovornog odnosa od odobravanja i stavljanja kredita na raspolaganje korisniku kredita (članak 1115. ZOO-a) pa do uplate svakog anuiteta. Naime, tuženik je povrijedio prava potrošača ugovarajući korisnicima kredita nepoštene (ništetne) odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatama i naknadama tuženika koji pri zaključenju ugovora nije omogućio pojedinačno pregovaranje o tim odredbama, pa se stoga smatra nepoštenim stjecateljem.

40. Dakle, budući da je tuženik primitkom uplata svakog anuiteta bila nepošteni stjecatelj (članak 1115. ZOO-a), tužitelju pripada pravo na isplatu zateznih kamata od uplate svakog anuiteta jer je s tim danom dolazilo do uvećanja imovine tuženika.

41. Nadalje, u vezi početka i tijeka zastarnog roka u vezi zahtjeva za isplatom preplaćenih iznosa zbog promjenjive kamatne stope i valutne klauzule, potrebno je reći da prema shvaćanju Vrhovnog suda RH iz presude Rev-2245/17 od 20.0.2018., pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju članka 241. ZOO i zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe. Kako je Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 4.7.2013.:

- u odnosu na nepoštenost odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi postala pravomoćna 13.6.2014. jer je ista u tom dijelu potvrđena Presudom Visokog Trgovačkog suda od 13.6.2014., broj PŽ-7129/13,

- u odnosu na nepoštenost odredbi o valutnoj klauzuli postala pravomoćna 14.6.2018. kada je potvrđena u tom dijelu Presudom Visokog Trgovačkog suda RH broj PŽ-6632/17 od 14.6.2018., to je zastara restitucijskih zahtjeva po osnovi ništetnosti promjenjive kamatne stope počela teći 13.6.2014., a po osnovi ništetnosti valutne klauzule 14.6.2018. Navedeno proizlazi i iz pravnog shvaćanja Vrhovnog suda Republike Hrvatske sa sjednice Građanskog odjela Su-IV-33/2022 od 31. siječnja 2022.

42. Dakle, nije osnovan prigovor zastare restitucijskih zahtjeva po osnovi ništetnosti valutne klauzule. Ovdje je potrebno navesti da tužitelj tužbenim zahtjevom ne zahtjeva isplatu preplaćenih iznosa po osnovi promjenjive kamatne stope, nego po osnovi valutne klauzule. Naime, vođenjem kolektivnog spora došlo je do prekida zastare u smislu članka 241. ZOO. Zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe. Budući da je zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počela teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe. Kako je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 4.7.2013. u odnosu na nepoštenost odredbi o valutnoj klauzuli postala pravomoćna 14.6.2018. kada je potvrđena u tom dijelu presudom Visokog Trgovačkog suda RH broj PŽ-6632/17 od 14.6.2018., odnosno zastara za restitucijske zahtjeve po osnovi ništetnosti valutne klauzule počela je teći 14. lipnja 2018., a tužba je podnesena 29. studenog 2021., odnosno unutar zastarnog roka od 5 godina.

43. Nadalje, potrebno je reći i kako sud postupa i odlučuje u granicama tužbenog zahtjeva, a tuženica tijekom postupka nije postavila odgovarajući zahtjev glede utvrđenog iznosa negativne razlike niti je istaknuo procesnopravni prigovor radi prebijanja. Potrebno je reći da hrvatski pravni sustav ne poznaje prijeboj ex lege, kao niti uvjetni prijeboj tako u konkretnom slučaju sud nema ovlaštenja samoinicijativno prebiti utvrđenu negativnu razliku od konačno postavljenog tužbenog zahtjeva tužiteljice. U vezi s navedenim, potrebno je uputiti i na presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 549/2023-4, u kojoj je navedeno da ako u postupku u odnosu na potraživanje tužene stranke, nije na određen način istaknut procesnopravni prigovor radi prebijanja iz članka 333. ZPP ili materijalnopravni prigovor prijeboja (kompenzacija) iz članka 195. i članka 196. ZOO, odnosno ako nije podnesena protutužba, tada nema ni postupovnih pretpostavki za bilo kakvo odlučivanje o osnovanosti ili neosnovanosti potraživanja tuženice na ime restitucije u vezi s negativnim tečajnim razlikama temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o

kreditu u CHF. Ovdje je potrebno reći da je tuženik tijekom postupka zahtijevao da vještak izračuna negativnu razliku, ali nije postavio odgovarajući zahtjev – protutužbu, prigovor radi prebijanja.

44. Tužitelj je u uspio u sporu u cijelosti, pa mu pripada naknada troška postupka sukladno članku 154. stavku 1. ZPP-a u vezi članka 155. stavka 1. ZPP-a.

45. Tužitelju je priznata naknada troška postupka i to naknada troška sastava tužbe u visini od 100 bodova sukladno Tbr. 7. točki 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/2023.-dalje u tekstu: Tarifa), za sastav podnesaka od 7.2.2025. i 24.9.2025. (kojim se očituje na nalaz i mišljenje vještaka) za svaki u visini od po 100 bodova, zastupanja na ročištima od 27.3.2025., 16.1.2026. i 22.5.2026. za svako u visini od po 100 bodova sukladno članku 9. točki 1. Tarife, za ročište od 23.2.2026. u visini od 50 bodova sukladno članku 9. točki 2. Tarife, te za pristup ročištu za objavu presude u visini od 50 bodova, a što s obzirom na vrijednost boda i uvećano za PDV 25% što ukupno iznosi 1.750,00 eura. Tužitelju je priznat i trošak za obavljeno vještačenje u iznosu od 400,00 eura, a što sveukupno iznosi 2.150,00 eura, pa je sud odlučio kao pod točkom III. izreke ove presude.

46. Tužitelju djelomično nije priznata naknada troška za ročište od 23.2.2026. budući da se radilo o ročištu na kojem se raspravljalo samo o procesnim pitanjima (preotvorena glavna rasprava), pa stoga tužitelj ima pravo na trošak pristupa na predmetno ročište sukladno članku 9. točki 2. Tarife, a ne sukladno članku 9. točki 1. Tarife, kako to potražuje tužitelj. Također tužitelj je odbijen i sa zahtjevom za trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 85,45 eura, budući da isto nije niti plaćeno, te je stoga odlučeno kao pod točkom IV. izreke ove presude.

47. Tuženik je u cijelosti odbijen za naknadu troškova ovog postupka u iznosu od 1.750,00 eura, budući da je isti u cijelosti izgubio parnicu, sukladno članku 154. stavku 1. ZPP.

Osijek, 12. lipnja 2026.

Sudac
Marko Šimunić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka ove presude koji se stranci koja je pristupila na ročište za objavu presude uručuje i time se dostava smatra izvršenom (članak 335. stavak 8. ZPP).

Za stranku koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana

kada je održano ročište za objavu presude (članak 335 stavak 9. ZPP). Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

U slučaju iz članka 335. stavka 9. ZPP sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova gdje presuda mora biti istaknuta 8 dana, računajući od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP o dostavi pismena te joj rok za izjavljivanje žalbe teče od dana dostave presude (članak 335. stavak 11. ZPP). O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Punomoćniku tužitelja
2. Punomoćnici tuženika

Broj zapisa: **9-30889-4e2cc**

Kontrolni broj: **09290-2d5ac-4ef2c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.